

VERSTOORDE VERHOUDINGEN

Vrolijk toneelspel in vier bedrijven

door

RUUD VAN LING

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VERSTOORDE VERHOUDINGEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RUUD VAN LING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2007 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Hubert Veterman - ongeveer 65 jaar. Architect in ruste.

Zijn zoon Eddy Veterman - ongeveer 35 jaar. Docent archeologie.

Kees Laterveer - ongeveer 45 jaar. Timmerman.

Toontje de Wit - caféhouder. Ongeveer 40 jaar (kleine rol.)

Elly de Hartog - ex-echtgenote van Hubert Veterman. Zij is ongeveer 55 jaar en lerares Spaans op een Regionaal Opleidings Centrum.

Natalie Rozenburg - ongeveer 55 jaar. De ex-echtgenote van Kees Laterveer, van beroep demonstratrice op huishoudbeurzen.

Lilian Laterveer - ongeveer 25 jaar. Beginnend soapsterretje, tweelingzusje van

Netty Laterveer - ongeveer 25 jaar, doktersassistente. Het betreft hier een twee-eiige tweeling!

Joke Veterman - dochter van Hubert Veterman en Elly de Hartog, oudere zusje van Eddy Veterman. Trendwatcher bij een glossy modeblad. Zij is rond de 35 & 40 jaar.

Selma Bannerik - serveerster in het café van Toontje de Wit. Zij is rond de 40 jaar.

Benodigde decors:

A. De hal van het huis van Hubert Veterman en zijn zoon Eddy. Luxe en trendy ingericht, veel "design". Strakke meubels, veel in de kleuren wit en beige. Een soort vide, VIER DEUREN op de achtergrond naar de diverse slaapkamers. Modern meubilair, strak en minimalistisch. Ook wat futuristisch!

B. Café "Bij Toontje" van uitbater Toontje de Wit. Een bar, twee statafels, diverse cafétafeltjes met stoeltjes. Het idee van een "bruine kroeg". Let op: het contrast tussen de uitermate stilistisch verantwoorde hall van Veterman en het café van Toontje de Wit moet zéér in het oog springen! Da's heel modern tegenover heel erg "jaren '50 20e eeuw" of nog langer geleden.

E E R S T E B E D R I J F

Decor A. Héél gestileerd, in wit en roomkleur. Zeer modern bankstel, staande schemerlamp, “bijzettafel(tjes)”. Vier deuren op de achtergrond.

(Hubert Veterman komt op, is bezig zich voor te bereiden op een avond uit. Strak in het pak. Is in een uitermate goed humeur. Bezig met deodorant en aftershave. Zeer vergenoegd, zingt zachtjes voor zich uit. Kijkt diverse malen steeds in de spiegel, controleert zijn figuur (buikje!). Hubert komt op uit de meest linkse deur, zijn slaapkamer)

Huberts: *(in gedachten)* Pom pom pom pom.... *(gooit er nog wat aftershave tegen aan)* Tra la la la... tiereliereliere... *(bekijkt zich kritisch in de spiegel, houdt zeer overdreven zijn buik in)* Nee zeg, dat houd ik niet vol, daar krijg ik kramp van... Trouwens, wat zei ze ook alweer? O ja, dat buikje geeft me iets vaderlijks... Hmm, ha ha, die kleine schat.... Pom pom pom...

Eddy: *(komt op uit de coulissen van rechts)* Wat ben jij in een best humeur?

Hubert: *(schrikt even, herstelt zich snel)* Ach ja... weekend voor de deur... Even lekker helemaal niets moeten...

Eddy: Tjessis, wat ruikt het hier... Ben jij dat?

Hubert: Een beetje aftershave, meer niet...

Eddy: Een béétje? Het ruikt hier als in een Belgisch bordeel... Wat een lucht! Hoe heet dat spul?

Hubert: *(kijkt op het flesje of de spuitbus in z'n hand)* Eh... Dat kan ik niet lezen... *(houdt het flesje of spuitbus zo ver mogelijk van zich af)* Die verrotte kleine lettertjes...

Eddy: *(lachend)* Je bent gewoon bijziend, vader... Niets bijzonders op jouw leeftijd... Pensioengerechtigd!

Hubert: *(pissig)* Er mankeert niets aan m'n ogen... Die lettertjes zijn gewoon te klein.

Eddy: *(lachend)* Ja, of je armen zijn te kort... *(kijkt op het etiket)* Zo... "Rêves du Soir" ...avonddromen... Jij bent heel wat van plan!

Hubert: *(nijdig)* Ja, en dat gaat jou verder geen donder aan.

Eddy: Akkoord, pa... Het gaat mij niets aan... Maar houd je leeftijd in de gaten. En je hart.

Hubert: Aan mijn hart mankeert ook niets. Ik verkeer in een blakende gezondheid. Als iedere jonge kerel...

Eddy: *(vrolijk)* Ik weet het, ik weet het... En je bent nog zo potent als een dekhengst. Mr. Viriliteit in optima forma.

Hubert: Alsof dat het enige is.... een vrijpartij.

Eddy: Wat zoek je nog meer? Vader, wees eerlijk... Je bent een gevierd architect, je hebt internationale prijzen gewonnen, jouw gebouwen staan in heel Europa... Je had overal succes. Alleen niet bij de vrouwen.

Hubert: (*kribbig*) Domme schepsels...

Eddy: Dat ligt aan jou... Na mama heb je steeds de verkeerde uitgezocht. Was maar bij haar gebleven, zij begreep je tenminste.

Hubert: (*sarcastisch*) Het is uitermate demotiverend als je na een studiereis van zes maanden thuiskomt, en je vrouw ligt met een ander in bed.

Eddy: Elly is een vrouw. Met een half-Spaanse achtergrond. Dat zijn vrouwen van vlees en bloed... Die moet je geen half jaar laten kwijnen, dat is de goden verzoeken. Dat is vreemdgaand bevorderend gedrag, dat moet je vermijden.

Hubert: (*nijdig*) Welja, ga haar een beetje de hand boven het hoofd houden... De sloerie.

Eddy: (*straf*) Tut tut tut, vadertje... Een beetje méér respect voor m'n moeder, alsjeblijft... Mijn zusje Joke en ik zijn nooit iets van haar liefde te kort gekomen, ze heeft ons voorbeeldig opgevoed... Jij moest zonodig de bedrogen echtgenoot uithangen, jij moest zonodig scheiden.

Hubert: (*mokkend*) Ik was de risé van de hele buurt.

Eddy: (*schouderophalend*) So what? Mensen vergeten zo snel... Had die minnaar van mama een pak rammel gegeven, en daarna mama een dubbele beurt...

Hubert: (*grinnikend*) Over respect voor je moeder gesproken!

Eddy: Vader, kom zeg... Ik ben 35 jaar... Ik ben geen kind meer... Joke en ik wisten heus wel dat we jullie op de zondagochtend beslist niet mochten storen, in jullie slaapkamer.

Hubert: (*iets verward*) Eh... ja, dan namen we de week even door.

Eddy: O, noemden jullie dat zo... "Even de week doornemen"... Moest het bed daar dan altijd zo bij kraken... ha ha ha...

Hubert: (*eveneens lachend*) Stik toch, jongen...

Eddy: (*nadat hij uitgelachen is*) Jij gaat uit?

Hubert: Inderdaad.

Eddy: Pappa gaat op stap. Zit m'n jasje goed, zit m'n dasje goed...

Hubert: Ik wel. En dat zou jij ook eens méér moeten doen... Archeologie

is toch al zo'n stoffig vak... Zit je nog avond aan avond thuis ook...

Eddy: (*spijtig*) Ik heb de ware nog niet gevonden.

Hubert: Je zoekt amper!

Eddy: En in dat zoeken heb ik ook niet zo'n zin. Ik zie de hele week genoeg mensen op de universiteit. Ik doceer twaalf uren archeologie, dan begeleid ik nog studiegroepen, ik plan excursies, ik heb net weer vier weken in Egypte gezeten en volgende maand ga ik naar Griekenland.

Hubert: Een leuke studente, dat zou wat voor je zijn.

Eddy: Studentes archeologie zijn bij voorkeur niet leuk, maar verschrikkelijk serieus en alleen maar met hun studie bezig... Ik praat de hele dag al over oudheden, 's avonds wil ik graag een andere conversatie.

Hubert: En je woont nog steeds in bij je vader.

Eddy: Ja, om jou een beetje in de gaten te houden, want het aantal vriendinnen dat jij sinds de scheiding met mama hebt versleten loopt in de tientallen.

Hubert: Alsof je moeder zo'n heilige is.

Eddy: Ze is véél rustiger geworden na die affaire met die grootmajoor van de verbindingdienst.

Hubert: (*grinnikend*) Ja, die maakte haar bijna al haar geld afhandig... Een geslepen vlegel, in z'n mooie uniform. Had ze maar bij mij moeten blijven, maar ik schopte het slechts tot korporaal, en dat was mevrouw te min.

Eddy: Ik geloof dat ze nu wel een vriend heeft, maar ze doet er nogal geheimzinnig over.

Hubert: De vrienden van jou moeder zijn nooit wat bijzonders geweest... Het heeft nooit wat voorgesteld. Beter dus om aan al die relaties met die minkukels niet zoveel ruchtbaarheid te verlenen. Hoe laat is het nu?

Eddy: (*op z'n horloge kijkend*) Bijna half negen.

Hubert: Dan moet ik er als een haas vandoor.

Eddy: (*pesterig*) Bang dat ze anders weg loopt?

Hubert: (*onnozel*) Wie zou er weg moeten lopen?

Eddy: (*gretig*) Hoe ziet ze eruit, pa... Lang, slank en blond? Of zo'n poezelige brunette? Een mollige

zwarte?

Hubert: (*rustig*) Ik ga gewoon met wat oude studievrienden een kaartje leggen en een borreltje drinken bij Toontje... Het café van Toontje de Wit. Dat doen we al jaren zo. Om de paar weken. Altijd heel gezellig.

Eddy: En ruiken die "vriendjes" ook allemaal zo verleidelijk? Kaart je dan beter?

Hubert: Een slimme vent zorgt dat hij z'n kansen kent... Ik ben weg. Ik heb een sleutel bij me, ik red me wel. Prettige avond verder... Er staat Ierse Whiskey in de koelkast, drink niet m'n hele voorraad op... Bye bye... (*Hubert rechts af*)

Eddy: (*lachend*) De schuinsmarcheerder... Toch jammer dat hij en mama... Nou ja, gedane zaken... 't is niet anders. Zo, en nu heb ik lekker het rijk alleen. Eens kijken of er misschien een aardig televisieprogramma is... Waar is de gids... (*er wordt gebeld*) Hee, bezoek? Zo laat nog? Vreemd... (*gaat rechts af. Rumor in de coulissen, ruziënde stemmen*)

Natalie: (*nog in de coulissen*) Een schande is het! Maar ik maak hier werk van! Dat muisje zal nog wel een staartje hebben! Wat denkt U wel!

Eddy: (*rustig in de coulissen*) Mevrouw, kom tot u zelf... Loopt U even mee. Ik denk dat er een misverstand is. (*Natalie Rozenburg op, in een zeer geagiteerde stemming*)

Natalie: Een schande is het, een driedubbel overgehaalde schande! U bent toch de heer Veterman?

Eddy: Inderdaad, maar...

Natalie: (*bijna huilend*) Twee dochters heb ik, mijnheer... Twee dochters! Een tweeling, twee lieve meiden. Sinds mijn scheiding sta ik er alleen voor. Dat is niet erg, ik red me. Maar die meiden zijn nog zo argeloos, U hebt er geen idee van... Maar u maakt er wel misbruik van!

Eddy: (*overdonderd*) Mevrouw, ik weet werkelijk niet...

Natalie: (*doorrazend*) O, ik wist het wel... Het is één Sodom en Gomorra bij de televisie. De Gooise Matras, hè? Daar heb ik genoeg over gehoord. En ik heb die lieve Lilian nog zó gewaarschuwd. "Kind", zei ik, "Luister niet naar die mooie praatjes. Blijf dan maar bij het amateurtoneel, als je zo nodig moet toneelspelen". Ha! Het amateurtoneel... Daar doet ook iedereen het met iedereen! Daar leren ze het klappen van de zweep! En dan gaat het in Hilversum, of in Aalsmeer, om het echie! In een soap, mijn dochter in een soap! En dan valt ze zo'n gewetenloze boef als u in handen! Schande!

Eddy: *(verbijsterd)* Waar heeft U het over?

Natalie: *(woedend)* Hier! *(trekt met heftige bewegingen een brief uit de zak van haar mantel, die ze nog steeds aan heeft)* Uw brief, meneer! Je reinste pornografie!

Eddy: *(overdonderd)* Porno?

Natalie: *(bijna huilend)* Dat schrijf je toch niet aan een jong meisje... Je verrukkelijke biljetjes.... Je heerlijke buikje.... Je zachte lipjes... Je lieve Vetermannetje...

Eddy: *(steeds meer verbijsterd)* Geef hier die brief! *(trekt hem uit Natalies handen, leest prevelend)* Je zalige naveltje, je verrukkelijke knietjes...

Natalie: *(snikkend)* Op de achterkant wordt het nog veel goorder!

Eddy: *(keert de brief om)* Je mooie grote... O, mijn God... Je zalig diepe en natte... Grote Goden! Wat? Je lieve.... je lieve Hubertje?

Natalie: *(wijzend, hem fel beschuldigend)* Jawel, mijnheer Hubert Veterman... En U stopt ogenblikkelijk met die smeerlapperij, anders ga ik rechtstreeks naar de zedenpolitie, en klaag U aan!

Eddy: *(perplex)* Hubert Veterman.

Natalie: *(fel)* Juist!

Eddy: *(terzijde)* Allemachtig... Is die ouwe nou helemaal stapelkrankzinnig geworden?

Natalie: U moest zich schamen!

Eddy: *(vermant zich)* Eh... Er is hier een enorm misverstand in het spel. Eh... Ja. Ik ben niet Hubert Veterman, nee. Hubert Veterman is mijn va... ik bedoel: Hubert Veterman is mijn óóm. Mijn oom, ja. Van vaders kant. Hij logeert hier wel eens. Op dit adres. En hij werkt wel eens free-lance voor de televisie, als decorbouwer of zo. Ja, hij ontwerpt decors, hij is namelijk archit... eh... Hij is aannemer geweest. Vroeger. Ja. Een rare kerel, eigenlijk. Ha, ha, die oom Hubert... Zo zo... En die heeft uw dochter het hoofd op hol gebracht? Tja, dat is echt wat voor oom Hubert, dat is me er eentje...

Natalie: *(ontnuchterd)* U bent niet Hubert Veterman?

Eddy: *(koortsachtig nadenkend)* Nee! Ik ben zijn zo.... Eh ik bedoel ik ben zijn neef. Eddy Veterman. En ik woon hier.

Natalie: *(achterdochtig)* Op de deur staat trouwens wel H. Veterman...

Eddy: *(haastig)* Ja, dat klopt! Dat is mijn vader! HUGO Veterman.

Natalie: *(argwanend)* En die werkt NIET bij de televisie?

Eddy: *(ietwat verward)* Eh... Nee!!! Mijn vader was.... Eh... mijn vader was eh.... grootmajoor bij de verbindingdienst! Ja, dat was hij!

Natalie: *(ongelovig)* En waar is Uw vader nu?

Eddy: Eh... op vakantie! Ja! Die zit voor tien dagen op Aruba. Hij komt pas volgende week terug. *(veegt zich het zweet van z'n voorhoofd, puft een beetje)*

Natalie: *(gekalmeerd)* Dus het gaat om Uw oom, die Hubert. Waar kan ik die nu vinden?

Eddy: Oom Hubert? Eh,.. in het café van... eh... Die is op studiereis. Ja. Die gaat allerlei toonzalen af op zoek naar meubels die in televisieseries worden gebruikt!

Natalie: Dan heeft uw oom een slechte smaak, want er staat altijd een zootje ongeregeld in die series... Je ziet er nooit van die mooie meubels zoals hier. *(ze kijkt bewonderend rond)*

Eddy: *(zacht puffend van de spanning)* Ik houd erg van design.

Natalie: Ja, dat is te zien... Erg mooi allemaal. *(even enige seconden zwijgen tussen hun beiden)*

Natalie: *(kleintjes)* Ja, U moet het me maar niet kwalijk nemen... Maar m'n dochters zijn m'n alles... Ik heb er veel moeite voor moeten doen om ze te krijgen... Reageerbuisbevruchting, u hebt er misschien wel eens van gehoord...

Eddy: Ja, en dan is de kans op meerlingen groter?

Natalie: Juist... En zo kreeg ik Lilian en Netty, Een twee-eiige tweeling, allebei meisjes... Ze lijken wel wat op elkaar, maar niet zoals één-eiige... Die kun je vaak niet uit elkaar houden, maar deze wel. Lilian zit bij de televisie en Netty is doktersassistente... Het waren allebei een beetje laatbloeiers, ze hebben nooit veel vriendjes gehad... Ze wonen nog alle twee thuis. Gezellig. Ik moet er niet aan denken dat ze de deur uit zouden gaan... Zit ik helemaal alleen in dat grote huis...

Eddy: *(geruststellend zuchtend)* Maar U hoeft toch niet alleen te blijven, mevrouw...?

Natalie: O, wat onvergeeflijk erg van mij... *(geeft een hand, stelt zich voor)* Natalie Rozenburg. De moeder van Lilian en Netty.

Eddy: Eddy Veterman. Nééf van eh... Hubert, zóón van Hugo. Ja, het is een beetje verwarrend, dat geef ik toe.

Natalie: Tja, en wat dat alléén blijven betreft: niet veel mannen staan te trappelen om een vrouw met twee grote opgroeiende dochters onder hun hoede te nemen... En ik was veel weg... Ik sta als demonstratrice op beurzen... Ik laat allerlei apparaatjes zien. Keukenmachines, uienzijders, vruchtenpersen... Die verkoop ik op provisiebasis, nou, dat is sappelen, hoor...

Eddy: Ik heb een keer een groentenrasp gekocht, maar zo'n ding kost je je vingers!

Natalie: *(ijverig knikkend)* Dat weet ik. Je hebt niets aan die apparaatjes, maar dat vertel ik er nooit bij... Kijk, IK kan ermee

omgaan, maar IK heb dan ook twintig jaar ervaring met die handel... De meeste mensen kunnen beter een scherp mes nemen, of nog beter, de boel voorgesneden kopen, dat scheelt een hoop geknoei.

Eddy: *(prijzend)* U lijkt mij een praktische vrouw. Maar wilt u niet even gaan zitten, mevrouw Rozenburg? Kan ik misschien iets te drinken voor u inschenken? En misschien wilt u even uw jas uit doen.

Natalie: *(vriendelijk)* Graag, dank u... Dat is erg vriendelijk van u, mijnheer Veterman...

Eddy: Eddy. Zegt u toch Eddy, met dat "mijnheer" voel ik me zo oud...

Natalie: *(geveleid)* Goed... Eddy dan. *(doet haar jas uit. Heeft een soort demonstratricepakje aan van een of ander soepmerk, Knorr bijvoorbeeld, maar wel een pittig kort rokje en een aardig décolleté. Eddy neemt haar jas aan en bergt die op in de coulissen, terwijl hij Natalie bewonderend opneemt)*

Eddy: *(prijzend)* Zo, dat is niet mis.

Natalie: *(verlegen)* Ik ben nog in werktenu... Een pittige verschijning leidt tot kopen, zegt mijn chef.

Eddy: Daar kon hij wel eens gelijk in hebben... Wat wilt u drinken?

Natalie: Wat hebt u... *(Eddy fronst)* O ja, ik bedoel... Wat heb je?

Eddy: Eh... Ierse whiskey! Een hele fles vol.

Natalie: *(met de lippen smakkend)* Daar ben ik dól op... En ik heb een verdraaid doge keel.

Eddy: *(verdwijnt links in de coulissen)* Ik haal twee Ierse whiskey's.

Natalie: *(goed gemutst)* Wel ja... Doe meteen maar een dubbele!

Eddy: *(komt terug met twee glazen whiskey en een fles op een dienblad, serveert met een zwierige buiging)* Mevrouw, kijkt u eens... Alstublieft! *(pakt zelf ook een glas, beiden klinken, nemen een teug)* A votre santé!

Natalie: *(drinkend)* Proost... Zo, dat is lekker zeg...

Eddy: Daar wordt een dood paard levend van. En nu wat betreft uw dochter Lilian: ik zal mijn va... eh... ik zal mijn óóm er stevig over aanspreken. Dit kan beslist niet door de beugel.

Natalie: Hoe oud is uw oom?

Eddy: *(overvallen door de vraag)* Eh... Hoe oud is mijn oom? Weet ik vee... O! Mijn óóm! Oom Hubert! Eh... In de vijftig, geloof ik.

Natalie: *(giechelend)* Dan is hij van mijn leeftijd, hi hi hi...

Eddy: *(prijzend)* Zo, dat zou je niet zeggen, Natalie... Dan zie je er verdraaid goed uit voor je leeftijd. M'n complimenten.

Natalie: *(verlegen)* Ja, dat zeggen ze wel meer... Maar ik doe er ook veel aan. Fitness, sport, verstandig eten, matig drinken, niet roken...

Eddy: *(prijzend)* Héél verstandig!

Natalie: *(om zich heen ziend)* Mooi huis bewoon je hier... Waar gaan

die deuren naartoe?

Eddy: Naar de slaapkamers. De eerste deur is de kamer van mijn vader, de tweede deur geeft toegang tot mijn slaapkamer, de derde deur is die van de slaapkamer van mijn zusje Joke en de laatste deur is die van de logeerkamer.

Natalie: *(begrijpend)* Daar slaapt je oom.

Eddy: Wie?

Natalie: Je oom. Oom Hubert.

Eddy: *(in de war)* Oom Hubert? *(begrijpend)* Oom Hubert! Ja! Natuurlijk. Die slaapt daar. De ouwe schuinsmarcheerder.

Natalie: Verleidt hij wel meer jonge meisjes?

Eddy: Wie?

Natalie: Die oom Hubert van jou... Die schuinsmarcheerder. Verleidt hij wel meer jonge meisjes?

Eddy: Hoe oud zijn jouw dochters dan?

Natalie: Allebei 25, maar Lilian is een half uur ouder dan Hetty.

Eddy: Dat zijn toch geen jonge meisjes meer... Dat zijn jonge vrouwen!

Natalie: Voor mij zijn het "meisjes" en dat blijven ze, ook al zijn zij zestig en ben ik in de negentig... Je kinderen blijven je kinderen.

Eddy: *(toegeeflijk)* Ja, dat is wel waar... Zo reageert mijn vader ook nog, en die wordt dit jaar 65.

Natalie: *(kijkt nog eens om zich heen, neemt nog een slokje)* Ja, echt een mooi huis... Zijn de slaapkamers net zo chique ingericht, Eddy?

Eddy: *(knikkend)* Ja zeker... Wil je even de rest van het huis zien? Het is heel verrassend ingericht, met allerlei moderne en technische snufjes... Zoals een matras die zich aan je lichaam aanpast... Zelf sluitende zonnegordijnen... Zelfdenkende verwarming en verlichting...

Natalie: *(opgewonden)* Ik ben gék op snufjes... Ik demonstreer altijd de nieuwste keukenmachines, en de nieuwste apparatuur... Laatst nog... Een zelfdenkende grill... Maar dat was geen succes. Die vloog in brand.

Eddy: *(begrijpend knikkend)* Doorgebrand relais?

Natalie: Nee. Je moet het piepschuim eruit halen.

Eddy: *(opstaand)* Ik laat je even de rest van het huis zien.

Natalie: Ik ben reuze benieuwd.

Eddy: Zal ik beginnen met mijn slaapkamer?

Natalie: *(enthousiast)* Lijkt me echt éinig. *(zij volgt hem naar de tweede deur van links, die door Eddy geopend wordt. Rozig schijnsel vanuit*

de half geopende deur)

Eddy: Kijk eens aan...

Natalie: *(kijkt langs hem heen de slaapkamer in)* Oh, wat mooi... Wat prachtig!

Eddy: Zelfdenkende verlichting.

Natalie: Wat romantisch.

Eddy: Het kost een paar centen, maar dan heb je ook wat.

Natalie: En dat hemelbed... Schitterend gewoon.

Eddy: Dat ligt ook heel prettig... Zelfdenkende matras.

Natalie: Dat wil ik een keer proberen! *(zij glipt de kamer in)* Lekker, zo'n breed tweepersoonsbed... Heb je lekker de ruimte...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto